

TINE

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649722082

Tine by Herman Bang

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

HERMAN BANG

TINE

HERMAN BANG

TINE

KJØBENHAVN OG KRISTIANIA
GYLDENDALSKE BOGHANDEL
NORDISK FORLAG

FR. SAGGES KGL. HOF-BOGTRYKKERI

1909

TIL ERINDRING
OM
MIN MODER

Denne Bog tilhører dig.

Den Gang, da du endnu var stærk og lykkelig, gik vi en Dag, som vi, mens jeg var Dreng, saa ofte plejede, naar Skumringen faldt paa, en »Ønskevandring» ned ad Byens Gade: i Butiksruderne pegede vi ud alt, hvad vi ønskede, vi delte og vi stredes om de Herligheder, som ikke var vore. Den Dag stansede vi ogsaa foran Boghandlerens Vindu, og Du læste alle Bindenes Titler og sagde: Naar du nu en Gang skriver en Bog, skal du sætte mit Navn paa dens Blad.

Og siden, da Du allerede var syg og vi saa ofte gik i »Lundens» tyndede Allé — Du trængte til Septembers sene Sol — tog Du en Dag min Haand, og Du sagde med din Stemme, der var bleven saa fuld af Angst og af Kærtegn: Naar jeg nu er død og du, min Dreng, en Gang er bleven en Kunstner, vil du saa se, love mig saa at se til, at de ikke — helt glemmer mig?

Og Du græd, Moder, fordi Du skulde dø.

Hvad Du bad om, har jeg aldrig glemt.

Nu sætter jeg dit Navn paa denne Bog. Jeg véd, den er ikke din Kærlighed saa lidt som dit Hjerte eller din Aand værdig. Men dens Fortælling er groet i mit Sind ved Mindet om dig og

det Sted, hvor Du fødte mig. Du kaldte det til din Død dit Hjem.

Ufredstid og fremmed Magt hærgede snart den lyse Plet, hvor der var blødt og lunt for dig, der skulde leve i Glæde og Sol. Som Fjenderne til vort gamle Bo, kom snart ogsaa Ulykkerne til os.

Og nu, hvor Du længst er død, sætter jeg dit Navn over denne Bog om Nederlagstid og vort tabte Hjem.

Jeg gør det nu, hvor min Ungdom er forbi, og alt, hvad jeg i ti Aar skrev, skrev for at leve og skrev for at skrive, synes mig tidt at ligge for mig saa uendelig fjernt og saa uendelig klart.

To stredes — og Striden vil vel aldrig ende ganske — i alle disse Ord: min gamle Slægt og Du, der kom i den, ny og fremmed. Du bar dens Navn med begejstret Hengivenhed. Du elskede den som jeg. I ét Hundredeaar havde den fostret Statsmænd, Landet ikke vil glemme, berømte Læger, som Generation efter Generation var de største og folkekæreste i Norden.

Men siden blev dens Sønner Præster, fordi de besvimele ved at se Blod, og uvirksomme Ørkesløse, hvis tomme Hjerner maatte kunstig ildnes.

Du fortalte mig ofte om vor Slægts Hæder. En af dens store Læger efterlod mig Fortællingen om alle dens Vildfarelser og dens Sygdomme: Han vilde tvinde — til Belæring — sine Traade i Slægts-historien.

Min Slægt i mig skrev vel i min Ungdom meget — meget.

Men ogsaa Du, Mo'er, skrev d i t.

Stella Hoeg og Nina og Froken Agnes og Fru Katinka — det er dit Blod. Deres Skikkelser er dig og dig alene. De er Born af din Glæde og Born af din Sorg. De har dit Ansigt og din Stemme. De elsker og lider med dit Hjerte. De gik unge i Graven som Du og af din Kummer.

Og hvis d e tør leve — selv kun de korte Aar — saalænge bor D u ikke glemmes.

Over denne Bog sætter jeg dit Navn som et Minde om den lyse Tid og det Hjem, man skimter som bag en Dør, der hurtig lukkes. Som Ufredstid kom over vort gamle Hus, kom snart Ulykkerne og Døden til os.

H. B.
